

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. Сливница, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВНИЦА, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Людмила Людм. Митрева

при участието на секретаря Паулина Бл. Велкова
като разгледа докладваното от Людмила Людм. Митрева Административно наказателно дело № 20231890200855 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. Д. К. срещу Електронен фиш № *****, издаден от АПИ, с който му се налага на глоба в размер на 300 лева, на основание чл. 179, ал.3 ЗДвП, за нарушение по чл.139, ал.6 ЗДвП

В жалбата са изложени твърдения, че електронния фиш е незаконосъобразен, доколкото при издаването му са допуснати съществени процесуални нарушения, както и поради обстоятелството, че не е извършено нарушение, доколкото е била заплатена дължимата пътна такса за процесния автомобил.

Административно-наказващия орган е депозирал отговор на жалбата, с който оспорва същата. Излагат се съображения за правилност и законосъобразност на издадения електронен фиш.

Районен съд - Сливница, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата се явява процесуално допустима, подадена в срок и от легитимирана страна, срещу акт, подлежащ на обжалване.

По същество:

От представения по делото Електронен фиш № *****, издаден от АПИ се установява, че на С. Д. К., като собственик и водач на лек автомобил „*****, рег. № *****, с технически допустима маса от 2130 е наложена глоба в размер на 300 лева, за това, че на 25.02.2020 г. в 17.57 ч. е установено нарушение на посоченото погоре ППС с движение по път I-8 км 41+234 с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платена пътна мрежа без да е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.1 ЗП. Нарушението е заснето с контролно устройство № 40672. /л.57/

По делото не се спори, а и от събраните по делото доказателства, а именно Свидетелство за регистрация Част1 и Електронна справка за процесното МПС /л.10 и л.14/, се установява, че същото е собственост на жалбоподателя и има характеристиките на ППС

по чл. 10а, ал. 7, т.1 ЗП - пътно превозно средства с обща технически допустима максимална маса до 3.5 тона, на четири колела, предназначено за превоз на пътници.

Не се спори и че жалбоподателят е бил водач на процесното МПС на дата 25.02.2020 г. в 17.57 ч. Наред с това не е представил декларация, че друг е управлявал МПС-то, съгласно чл.189, ал.5 ЗДвП, за да се освободи той от отговорност.

Съдът намира, че електронният фиш е издаден от компетентния за това орган – Агенция пътна инфраструктура, съгласно чл.10, ал.10 ЗП, както и че съдържа всички задължителни реквизити, предвидени в чл. 189, ал.4 ЗДвП.

По делото не се спори, а и от представения доклад и снимково изображение от контролно устройство № 40672 към него /л.15-17/ се установява движение на това ППС на 25.02.2020 г. в 17.57 ч.. на път I-8 км 41+234 с посока намаляващ километър, които се ползват с обвързваща съда доказателствена сила за посочените обстоятелства, като оборването им е в тежест на нарушителя по аргумент от чл. 189, ал.1 ЗДвП.

Не се спори, че посоченият по – горе участък, като републикански път, е включен в списъка на пътищата в обхвата на платената пътна мрежа, по които може да се събира такса за ползване на пътната инфраструктура - винетна такса, или такса за изминато разстояние - ТОЛ такса, което се установява и от прието от Министерски съвет Решение № 127 от 28.02.2020 г. за промени на списъка на републиканските пътища, за които се събират такса за ползване на пътната инфраструктура – винетна такса, обнародвано в Държавен вестник, вр. с Решение № 959 от 31.12.2018 г. за утвърждаване на на списъка на републиканските пътища, за които се събират такса за ползване на пътната инфраструктура – винетна такса.

Поради това за преминаване през същия от процесното МПС се дължат таксите по чл.10, ал.1, т.1 ЗП, съгласно която заплащането на винетната такса дава право на едно пътно превозно средство да ползва за определен срок платената пътна мрежа.

Разпоредбата на чл.139, ал.6 ЗДвП регламентира задължение на водача на пътно превозно средство преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство, освен когато таксата е заплатена от трето лице.

Условията, редът и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 7 от ЗП, се определят с наредба на Министерския съвет в съответствие с изискванията на Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Директива 2004/52/ЕО.

В изпълнение на законовата делегация е приета Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, приета с ПМС № 285 от 10.12.2018 г., обн., ДВ, бр. 104 от 14.12.2018 г.

Детайлно условията и редът за заплащане на процесната такса по чл.10, ал.1, т.1 от ЗП, са уредени в чл. 5 от Наредбата. Според ал. 2 от цитираната разпоредба при заплащане на винетната такса собственикът или ползвателят декларира регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му и периода на валидност на винетната такса съгласно периодите, посочени в чл. 4, ал. 2.

В случая от представената от жалбоподателя разписа за електронна винетка с № 19031965881778 /л.7/ се установява, че същият е заплатил винетна такса в размер на 97 лева за ППС с рег. № С0 3300 СХ с период на валидност 19.03.2019 г. до 18.03.2020 г., с националност - BG и категория до 3.5 т.

От справка от АНО /л.41/ се установява, че процесната електронна винетка е закупена за автомобил с рег. № С0 3300 СХ, като след първата буква С следва цифра), а не буква О.

Съдът е указал на АНО да представи доказателства, че в Р. България има регистрирано МПС с рег. № С0 3300 СХ. Във връзка с тези указания е предоставена горната

справка, от която се вижда, че за ППС с № С0 3300 СХ е издадена само процесната винетка, като не са представени доказателства за съществуване на такова ППС.

Още повече, че съгласно чл.24, ал.1, т.2, т.3 и т.4 от Наредба № I -45 от 24.03.2000 г. за регистрационният номер на ППС, регистрационният номер на ППС в Р. България се състои от буквен код за регистрация - една или комбинация от две букви, пореден номер - четирицифрена комбинация на числата от 0 до 9 и серия - една или комбинация от две букви.

Предвид посоченото не е допустимо български регистрационен номер на ППС да се състои от 5 – цифрена комбинация от числа или комбинация от буква и цифра.

С оглед изложеното съдът приема, че на територията на страна няма МПС което да е с посочения в разписката регистрационен номер и да е платена винетна такса за друг автомобил, а не за процесния.

Посочването на цифра 0, вместо на буква О при изписване на регистрационния номер на автомобила е типичен случай на грешка, като едно от обстоятелствата изключващо вината, съгласно разпоредбата на чл.14 НК, доколкото е налице липса на представа или наличие на неверни представи на нарушителя относно фактите, включени в обективния състав на нарушението. Жалбоподателят е бил с убеждението, че заплаща винетна такса, именно за автомобил с рег. № *****. Той не е съзнавал факта, че погрешно е посочил регистрационния номер. Незнанието на този факт не се дължи и на непредпазливост, доколкото от предоставената разписка и въведения в нея регистрационен номер не може да се направи обективно разграничение между буква О и цифра 0, за да може съответният потребител да извърши корекция при допусната от него грешка. Такава разлика може да се открие едва при задълбочено и внимателно сравняване и при знание, че вместо буква О е записано цифра 0.

Наред с това, доколкото е генерирана разписка и електронна винетка, то очевидно самата програма за закупуване на електронни винетки не отчита подобни грешки и не сигнализира за такива.

С оглед изложеното съдът приема, че е заплатена винетна такса за посочения период, обхващащ и процесната дата, именно за процесния лек автомобил. Не е ошетен държавният бюджет, доколкото винетната такса е действително заплатена, което се установява от представеното банково извлечение /л.8-9/. Заплатен е пълният размер на дължимата винетна такса за категорията МПС от вида на процесното, а именно лек автомобил, съгласно Тарифата за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа.

В тази връзка следва да се посочи, че по въпросите изключващи отговорността е приложима Общата част на НК, по аргумент от чл.11 ЗАНН, поради което съдът счита, че жалбоподателят не носи административно-наказателна отговорност в случая, поради наличие на предпоставките на чл.14, ал.1 и ал.2 НК, тъй като деянието разкрива само формално признаците на административно нарушение, но е лишено от обществена опасност.

Макар и изричната разпоредба на чл. 5, ал. 3 от Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, да гласи, че отговорността при неправилно декларирани данни относно регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му или периода на валидност на винетната такса е съответно на собственика или на ползвателя, като в случай на неправилно декларирани данни се счита, че за пътното превозно средство не е заплатена дължимата винетна такса, изключва приложението на чл.14 НК. Такова изключване на приложното поле на разпоредби от Наказателния кодекс е неприложимо, доколкото Наказателния кодекс е нормативен акт от по-горен ранг от Наредбата и с последната не може да се изключва приложното поле на разпоредби от НК, особено когато те са по-благоприятни за нарушителя.

Допускането на такава грешка, касаеща погрешно посочени индивидуализиращи данни на ППС-то при заплащане на винетна такса, е отчетено и в разпоредбата на чл. 10а, ал. 3б от Закон за пътищата (обн. ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.), когато при издаване на електронна винетка е допусната техническа грешка при деклариране на

регистрационния номер на пътното превозно средство, може да бъде извършена корекция от съответните длъжностни лица, ако след заявление за промяна на грешно деклариран данни от собственика или ползвателя, безспорно се установи, че в Република България не съществува регистрирано пътено превозно средство с идентичен на първоначално декларираните във винетката регистрационен номер, държава на регистрация или категория.

Промяната в данните на електронната винетка има действие от момента на извършване на корекцията и има срок на валидност до изтичането на срока на валидност на първоначално издадената.

Следователно, преди да се приеме че е налице административно нарушение, следва да се извърши проверка дали се касае за техническа грешка. Тази разпоредба е приложима на основание чл.3, ал.2 ЗАНН, като по-благоприятен закон обнародван преди влизане в сила на ЕФ. В този смисъл е *Решение № 92 от 26.01.2022 г. по к.н.а.д. № 740/2021 г. по описа на Административен съд София-област.*

Всичко изложено до тук обосновава липса на извършено нарушение от жалбоподателя, което да подлежи на санкциониране

За пълнота следва се посочи, че дори и да се приеме, че не се касае до извинителна грешка, допусната от нарушителя, то извършеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, което е самостоятелно основание за отмяна на електронния фиш съгласно указанията, дадени с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ВКС по н. д. № 1/2007 г., ОСНК. Това е така, доколкото не разкрива типичната за предвиденото административно нарушение тежест и целта на закона е постигната – събрана е дължимата винетна такса.

По изложените съображения съдът намира жалбата за основателна като обжалвания електронен фиш следва да бъде отменен.

По отговорността за разноските:

С оглед изхода на спора право на разноски се пораждат за жалбоподателя, същият не доказва да е направил разноски в производството. Жалбоподателят се е представлявал от адв. М.И., който му е предоставил безплатна правна помощ по чл.38 ЗА, видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие /л.42/, като се претендира заплащане на адвокатско възнаграждение. Съдът като прецени, че делото е с ниска правна и фактическа сложност, приключило е само на база писмени доказателства в рамките на две съдебни заседания, в който е участвал адвокат Истатков, приема, че адекватното в случая възнаграждение за извършената от адвоката работа е в размер на **300 лева**, която сума ще му бъде присъдена. Възнаграждението е определено и съобразено с Решение на Съда на Европейския съюз от 25 януари 2024 г. по дело C-438/22 по преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд.

При тези мотиви и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 ЗАНН, Районен съд - Сливница

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш № *****, издаден от АПИ, с който на С. Д. К. е наложена глоба в размер на 300 лева, на основание чл. 179, ал.3 ЗДвП, за извършено нарушение по чл.139, ал.6 ЗДвП.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ ***** **ДА ЗАПЛАТИ НА** адв. М.М.И., ЕГН ***** сумата в размер на **300 лева** – адвокатско възнаграждение по чл.38 ЗА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК – пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му и на основанията, предвидени в НПК.

Съдия при Районен съд – Сливница: _____